

и Гърция“ (Miklosich, Mon. serb. 146, 164). Не бива да се смѣсва по-сетнешниятъ *Александъръ* Басараба съ този *Иванко*.

¹⁴ Γρίδος καὶ Πάντζος. Панѣ — въ поменика у Венелина, Влахоболг. Грамоты.

¹⁵ Данаилъ, 174; преди смъртѣта на архиепископа Никодима, значи — преди 1325 година.

¹⁶ Cantacuzenus I, 56, 57; Gregoras IX, 5.

¹⁷ Като главенъ изворъ за историята на тази война ни служи хрониката на сръбския епископъ Данаила († 1338) изд. на Даничичъ, 177—196. Ср. Кантакузинъ, II, 21 и Никифоръ Григора IX, 12. Нѣколко указания има и въ основната грамота на Дѣчанския манастиръ отъ 1330 г. (Miklosich, Mon. serb., 100) и въ една бележка на самия край на кодекса, написанъ въ 1330 г. въ Лѣсново (Овче поле) (Гласник 16, 34). Ср. сжщо и стария уводъ къмъ Душановия законникъ, изд. на Новаковичъ, стр. XXIII. Къси сведения има и въ сръбскитѣ Копривницки хроники (съставени 1371—1389); Шафарикъ, Рат. 53.

¹⁸ Ljubić, Monumeta, I, 337.

¹⁹ Уводътъ къмъ Душановитѣ закони (*Яси*, славянско име на аланитѣ). Чернитѣ татари живѣли въ Молдава; отъ тѣзи яси и до днесъ носи името си градътъ Яшъ.

²⁰ Земенско-калеси на дѣсния брѣгъ на Струма, около 2 мили на северъ отъ Кюстендилъ (картата на Хохщетеръ у Петермана, Mitth. 1872).

²¹ Кантакузинъ разправя, че по предварително споразумение този день трѣбвало да прекаратъ въ примирие, но Данаилъ, Никифоръ и др. не споменуватъ нищо такова. За самия день вж. Mon. Serb., 100.

²² Тѣй е споредъ Данаила, а Кантак. и Никиф. предаватъ, че той билъ плененъ и отъ рани следъ нѣколко дни умрѣлъ.

²³ Сръбски лѣтописи отъ XV в. (Шаф., Рат., 61).

²⁴ Въ 1279 г. Нишъ още билъ български, защото, споредъ една бележка отъ сжщото време (вж. въ гл. XVIII, заб. 21), въ Сврлига нишкиятъ епископъ се споменува наредъ съ царъ Ивайло. Въ войната презъ 1330 г. сръбскитѣ войски били събрани отъ краля не въ Нишъ, а по на западъ оттатъкъ Морава. Когато дошли, обаче, турцитѣ, Нишъ билъ вече сръбски.

²⁵ Стефанъ у Данаила, Шишманъ у Кантакузина. Може пъкъ и дветѣ имена да сж вѣрни: той е могълъ да се нарича Стефанъ по името на дѣдо си отъ майчина страна, а Шишманъ — пакъ по името на дѣдо си — отъ бащина страна.